

12 Ketelbinkie

Intro:

solo: Toen wij uit Rotterdam vertrokken,
met de Edam een ouwe schuit.
Met kakkerlakken in de midscheeps
en rattennesten in 't vooruit.
Toen hadden wij een kleine jongen,
als ketelbink bij ons aan boord,
die voor de eerste keer naar zee ging
en nooit van haaien had gehoord {koor zingt laatste regel mee}

refrein koor:

Die van zijn moeder aan de kade,
wat schuchter lachend afscheid nam,
omdat hij haar niet durfde zoenen,
die straatjongen uit Rotterdam.

tussenspel:

solo: Hij werd gescholden door de stoker,
omdat ie van de eerste dag, toen wij meer net de pier uit waren,
al zeeziek in het foc-sle lag. En met jenever en citroenen,
werd hij weer op de been gebracht,
want zieke zeelui zijn nadelig
en brengen schade aan de vracht. {koor zingt laatste regel mee}

refrein koor:

Als ie dan sjouwend met z'n ketel,
van de kombuis naar voren kwam,
dan was het net een brokkie wanhoop,
die straatjongen uit Rotterdam.

solo: Wanneer ie 's avonds in zijn kooi lag
en na zijn sjouwen eindelijk sliep,
dan schold de man die wacht te kooi had,
omdat ie om z'n moeder riep.

Toen is ie op een mooie morgen, 't was in de stille oceaen,
terwijl ze brulden om hun koffie,
niet van z'n kooi goed opgestaan. {koor zingt laatste regel mee}

refrein koor:

En toen de stuurman met kinine
en wonderolie bij hem kwam,
vroeg hij een voorschot op z'n gage,
voor 't ouwe mens in Rotterdam.

solo: In zeildoek en met roosterbaren,
werd hij die dag op het luik gezet.
De kapitein lichtte zijn petje
en sprak met grog-stem een gebed.
En met een: "Eén, twee, drie in Godsnaam!",
ging Ketelbinkie overboord.
Die 't ouwetje niet durfde zoenen,
omdat dat niet bij zeelui hoort. {koor zingt laatste regel mee}

refrein koor:

De man een extra mokkie schoot-an
en 't ouwe mens een telegram,
dat was het einde van een zeeman,
die straatjongen uit Rotterdam.